

819.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 października 1923 r.

w sprawie podwyższenia djet przy podróżach służbowych na obszar w. m. Gdańska.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429), art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 430), art. 12 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 431), art. 13 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 433), art. 21 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 436) i art. 7 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 226) zarządza się co następuje:

§ 1. Z tytułu podróży służbowych odbytych w czasie od dnia pierwszego do 15 września 1923 r. na terytorjum w. m. Gdańska przysługują funkcjonarjuszom państwowym następujące djetyienne:

stopień służbowy:	marek niemieckich:
I i II	50 milionów
III i IV	45 "
V	37 "
VI	32 "
VII	30 "
VIII	25 "
IX i X	22 "
XI i XII	15 "

§ 2. Z tytułu podróży służbowych odbytych na terytorjum w. m. Gdańska począwszy od dnia 15 września 1923 r. przysługują funkcjonarjuszom państwowym następujące djetyienne:

stopień służbowy:	marek niemieckich:
I i II	120 milionów
III i IV	100 "
V	85 "
VI	76 "
VII	68 "
VIII	57 "
IX i X	50 "
XI i XII	35 "

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

820.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 października 1923 r.

w sprawie podwyższenia wynagrodzenia funkcyjuszów pocztowych za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych (ambulansach pocztowych) i przy konwojowaniu poczty na kolejach.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) o uposażeniu urzędników i niższych funkcyjuszów państwowych zarządza się co następuje:

§ 1. Należytości godzinowe funkcyjuszów pocztowych za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych i przy konwojowaniu poczty na kolejach, określone w paragrafie 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 79, poz. 623) ustala się jak następuje:

- a) dla urzędników ambulansowych 8.000 mk.
- b) „ samodzielnych kierowników ambulansów drugorzędnych (ambulansów konduktorskich) 6.000 mk.
- c) dla niższych funkcyjuszów jeżdżących w ambulansach nie-samodzielnie 5.500 mk.
- d) dla konwojantów poczty kolejną 4.000 mk.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Poczty i Telegrafów: *Moszczyński*

821.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 14 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie pełnomocnictw pocztowych.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310), zarządza się co następuje:

§ 1. Każdy adresat może za pomocą pełnomocnictwa pocztowego upoważnić jedną lub więcej osób do potwierdzenia odbioru i podejmowania w jego imieniu wszystkich lub pewnych tylko rodzajów przesyłek pocztowych, nadchodzących pod jego adresem.

W tym celu musi mocodawca wystawić dla upoważnionego pisemne pełnomocnictwo pocztowe i złożyć je we właściwym oddawczym urzędzie pocztowym.

Pełnomocnikami (upoważnionymi) mogą być tylko osoby fizyczne.

§ 2. Bez względu na pełnomocnictwo pocztowe muszą być doręczane tylko do rąk własnych adresata:

- a) przekazy Pocztovej Kasy Oszczędności zaopatrzone uwagą: „do rąk własnych, z wyłączeniem pełnomocnika”;
- b) przesyłki za zwrotnym poświadczeniem odbioru, lub przekazy za zwrotnym poświadczeniem wypłaty, jeżeli zawierają uwagą: „do rąk własnych”, lub „własnoręcznie”;
- c) pisma władz (urzędów) sądowych i skarbowych, które na podstawie osobnego zarządzenia, wydanego w porozumieniu z odpowiednimi władzami muszą zawierać na adresie dopisek: „do rąk własnych z wyłączeniem pełnomocnika”.